

PARLAMENT DE CATALUNYA

Roger Torrent i Ramió

President

68a edició de la Nit de Santa Llúcia - Festa de les Lletres Catalanes

Sabadell, 14 de desembre de 2018

President, consellera, conseller, alcaldes, autoritats, amics i amigues, aquesta tarda he estat al Mas d'Enric, he estat a la presó amb la presidenta Forcadell. Estava molt contenta que aquesta Nit de Santa Llúcia es faci a la seva ciutat, a Sabadell, i m'ha dit que hauria volgut ser aquí, asseguda al costat de qui durant molts anys va ser veí del seu mateix carrer, en Jordi Cuixart. Una abraçada ben forta per a la Carme, per a en Jordi i per a tots els presos, i avui especialment per a en Jordi Turull i per als qui fan vaga de fam. A l'Europa del segle XXI, a l'Europa democràtica, hi ha presos polítics en vaga de fam. La vergonya perseguirà sempre més els qui ho permeten.

Els presos i els exiliats ho són per haver defensat la llibertat, per haver defensat els nostres drets, per haver defensat la democràcia, que és una manera de dir que ho són per haver defensar la cultura, perquè la cultura i la llibertat són dos conceptes irrenunciables i inseparables. La cultura és l'expressió del que som, del que pensem, del que diem i del que somiem. I en tenim tants, de somnis...

En les creacions culturals, com les que avui s'han premiat, ens hi podem veure reflectits. Ens poden representar, ens poden dibuixar, ens hi podem veure compresos. Però també, i aquesta és una de les funcions de la cultura, ens poden desconcertar, provocar i, fins i tot, trasbalsar. La cultura pot ser plaent, plaent als sentits, als sentiments, però també pot ser dolorosa. Perquè la cultura, al cap i a la fi, és vida, és llibertat.

Per això Òmnium, des del moment de la fundació fins avui, i sense defallir ni un segon, com a entitat cultural que és, sempre –sempre– ha estat al costat de les llibertats. I és precisament aquesta defensa de la cultura, que és una manera de defensar les llibertats, el que ha fet que avui el seu president, Jordi Cuixart, sigui injustament empresonat.

Preses i presos polítics, censures, amenaces, amenaces a humoristes, a artistes, a escriptors, a la cultura, persecució de cantants, coaccions contra la llibertat d'expressió, de manifestació, contra els drets més elementals... Ataquen els nostres

PARLAMENT DE CATALUNYA

Roger Torrent i Ramió

President

drets, neguen les nostres llibertats, esclafen el que volem ser. I la cultura no se'n pot desentendre, de tot això, no pot restar impassible, no pot mirar, de cap manera, cap a un altre costat. La cultura que fem aquí i la cultura que es fa arreu. Perquè la cultura té un compromís inherent, un compromís innegociable, amb els drets humans, amb els nostres drets fonamentals. Evidentment, tothom pot dimitir d'aquest compromís, es pot exercir o no es pot exercir. Però si la cultura, la nostra cultura, vol tenir un sentit, ha d'acceptar la seva funció d'impactar en la realitat, ha d'exercir el compromís cívic, ètic i personal amb les llibertats, el compromís que al cap i a la fi dona valor social i humà a la creació artística.

Deia l'enyorada Muriel, en una de les seves frases més repetides i celebrades, que «viure en llibertat consisteix a saber respectar qui pensa diferent». La cultura ens ensenya precisament això, a entendre l'altre, els somnis dels altres, a veure que hi ha perspectives molt diferents, maneres de pensar molt diferents. Ens educa en el respecte a la diferència.

Per tant, i avui més que mai, davant de la intolerància, cultura; davant del discurs de l'odi, més cultura; davant de l'extrema dreta, més i més i més cultura; davant dels qui no comprenen el significat real i precís de la democràcia i la llibertat, cultura sempre. Cultura, país, llibertat, gent, nosaltres.

Deixeu-me acabar amb tres idees molt ràpides, molt sintètiques. La primera: no tenim més remei que persistir –no tenim més remei que persistir. La segona: no hi ha alternativa a fer-ho bé, que vol dir fer-ho amb intel·ligència, que vol dir fer-ho, com sempre hem fet, des del pacifisme més escrupolós. I, finalment, avui, avui que som aquí, aprofitem aquesta Nit de Santa Llúcia una altra vegada per conjurar-nos a defensar la cultura per protegir la llibertat. O dit d'una altra manera: conjurem-nos a seguir perseguint la llibertat per assegurar la cultura.

Moltíssimes gràcies.